

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Circumstantiæ in confessione explicandæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

imponitur venditori ad arbitrium boni viri, compensetur. Tamen ob periculum vsuræ, eiusmodi pacta non sunt suadenda. Malder. & alij 10 p. 3. tract. 1. resol. 75.

2 Si quis emat censum impositum minori pretio, quàm taxatum fuerit, non tenetur ad restitutionem, si rogatus fuerit à venditore; quia merces ultroque vilescunt, ut quidam putant, pro tertiâ parte, vel etiam pro medietate. Nauarr. & alij p. 1. tr. 8. res. 36.

Circumstantia in confessione explicanda.

1 Circumstantiæ notabiliter aggravantes, non sunt in confessione necessariò aperiendæ, quia speciem non mutant, & consequenter nec notabiliter minuunt, ut si puella metu mortis, vel inopiâ cogente fornicetur. De Thom & alij 37 p. 1. tract. 7. res. 1. & p. 3. tr. 4. res. 67. & p. 5. tr. 14. res. 85.

2 Scandalum actuum quando non est spectale peccatum, est circumstantia adeò aggravans, ut sit in confessione explicanda; nam qui induxit mulierem ad peccandum, non facit in integritate confessionis, si dicat *Peccavi cum quadam*

dam muliere, nisi addat, Et illam ad peccandum induxi. Explicandus est etiam numerus personarum, quibus datum est scandalum, etiam vnicō peccato. *Cocinac & alij 6. p. 3. tr. 4. ref. 114.*

3 Qui cum feminā fornicatus est, non debet necessariō in confessione addere se illam induxisse ad peccatum, hoc enim satis intelligitur, quia communiter ita fit. vnde aliud esset si femina induxisset virum, aut si inductio facta esset precibus æquivalentibus violentiæ morali. *Salas & alij 2. p. 5. tr. 13. ref. 5.*

4 Quoties quis alterum inducit ad idē peccatum quod ipse facit, & quod non nisi à duobus committi potest, vt est fornicatio, non esse necessariō illam inuitationem in confessione explicandam, eò quòd sit idem numero peccatū, docet probabile ex Vasq. *Mærat. ibid.*

5 Circumstantia inductionis ad peccatum, quando altera parata erat ad peccandum, v.g. meretrix, non est necessariō explicanda in confessione, quia non est moralis inductio, cū voluntas de se esset disposita. *Suarez & alij 3.* Idem dicendum, si quis vititur aliquā personā paratā; vt maleficium soluat maleficio cum pacto dæmonis. Tenetur

38: *Circumst. in confess explic.*

tamen talis confiteri peccatum aditionis sagæ. Fagund. p. 1. tr. 7. ref. 34.

6 Qui furatus est ingentem pecuniam summam, satisfacit in confessione si dicat se commisisse furtum in re notabili. Vasq. & alij 6. *ibid. ref. 14.*

7 Si Iudex furetur rem alienam, quam tenetur ex officio custodire, non debet necessariò illam officij circumstantiam aperire, neque enim multum aggrauat peccatum Henr. *ibid. ref. 36.*

8 Consuetudo peccandi non est circumstantia necessariò in confessione aperienda, nisi orta sit ex occasione proximâ, quam pœnitens tenetur rescindere, Vasq. & alij 4 *ibid. ref. 15.*

9 Circumstantia peccati perpetrati in die festo solenni, non est necessariò in confessione aperienda. Idem dicendum de die quo quis Eucharistiam sumpsit. Vasq. & alij, neque si quis peccauit delectatione morosâ, aut simili peccato, dum orabat vocaliter. Sanch. *ibid. ref. 32 & p. 6. tr. 7. ref. 36.*

10 Apostasiæ circumstantia non est necessariò in confessione aperienda tamquam distincta ab hæresi; cum ab illâ non differat specie. Sanchez & alij 8 p. 1. tr. 7. ref. 54.

11 Qui

11 Qui fornicatus est, non tenetur in confessione explicare tactus, oscula, &c. que præcesserunt, aut subsequuta sunt copulam: quia cum actu principali unum tantum peccatum constituunt. Henr. i. q. & alij 5. unde qui totam nocte cum meretrice impudicè egit, satisfacit explicando numerum copularum. *ibid. res. 42. 67. & 39. & p. 5. tr. 14. res. 10.* Qui tamen sine intentione fornicandi adiuit ad meretricem, ut eius tactibus fruatur, et si postea fornicetur, præter fornicationem debet confiteri illos tactus tamquam peccatum distinctum: quia sicut ibi neque ordinantur, neque sunt inchoatio ad copulam; ita neque cum hac unum peccatum constituunt. Hurta. *p. 4. tr. 4. res. 205.*

12 Copula uxoricidæ, vel adulteri cum promissione matrimonij, non est circumstantia necessariò in confessione explicanda: quia quando impedimentum matrimonij imponitur in poenam delicti, & ad præcauendum damnum, tunc copula cum habet tale impedimentum, tantum est simplex fornicatio. Sanchez & alij 2. *p. 3. tr. 4. res. 140.*

13 Concubitus viri Christiani cum infideli, est circumstantia in confessione

aperienda : quia mutat speciem. Sanch. & alij 7. Non tamen damno contrariam sententiam asserentium, non esse peccatum distinctum à simplici fornicatione. Filliuc. & alij 4. *ibid. ref. 138.*

14 Eunuchus vel frigidus si copulam habeat, tenetur explicare circumstantiam impotentiae : reducitur enim ad peccatum contra naturam. Sanch. & alij 3. *p. 6. tr. 6. ref. 35.*

15 Sponsus, vel sponsa de futuro, & cum eis se carnaliter commiscentes, nō tenentur illam sponsalium circumstantiam explicare ; quia non mutat speciem, cum non sit adulterium. Couarr. & alij 3. *p. 1. tr. 7. ref. 5. & p. 3. tr. 4. ref. 67.*

16 Qui peccavit contra naturam cum mare, vel feminā, vel bestiā huius aut illius speciei, non tenetur has circumstantias explicare, sed sufficit si dicat: *Peccavi in sodomia, vel bestialitate.* Contrarium tamen est probabilius, quoad Sodomiam. Tanner. *ibid. ref. 2. & p. 5. tr. 14. ref. 56.*

17 Mulier quæ peccavit cum Sacerdote Religioso, satisfacit dicendo in confessione, se peccasse cum Sacerdote, nec tenetur dicere illum fuisse Religiosum. Sanchez & alij 9. Item Sacerdos, vel Religiosus

Religiosus satisfacit si dicat se violasse votum castitatis, neque mentionem faciat voti solennis. Sanchez & alij 6. part. 1. tr. 7. res. 3. & 4. & p. 3 tr. 4. res. 67.

18 Non sunt circumstantiæ necessariò explicandæ, si soluta peccet cum nouitio, vel solutus cum nouitiâ Megala. aut si Sacerdos alium percuciat vel occidat. Nugnus p. 1. tr. 7. res. 7. & 8.

19 Religiosus professus qui peculiare votum emisit de non fornicando, aut mollitie committendâ, non tenetur id explicare: quia multiplicatio votorum circa eandem rem, ne aggrauantẽ quidem circumstantiam addit. Fagund. *ibid.* res. 9.

20 Qui se pollui permisit tactibus Religiosi, aut Clerici, aut cum hi alios polluerunt qui non habent votum, non teneri illam circumstantiam personæ exprimere: eò quòd in illis casibus non sit violata persona sacra, docet Llamas. Sed an probabiliter, iudicent docti. *ibid.* res. 53.

21 Qui commisit incestum cum matre, filiâ, sorore, &c. non tenetur exprimere circumstantiã personæ: quamuis enim grauior sit incestus cum matre, aut filiâ, quàm cum nepte; tamen
quia

92 *Circumst. in confess. explic.*

quia ista gravitas auget malitiam intra eandem speciem, non est necessariò explicanda. D. Thom & alij *ibid. ref. 31. & p. 3. tr. 4. ref. 67. & p. 5. tr. 14. ref. 56.*

22 Episcopus, & Generalis alicuius Religionis si fornicentur, nò tenentur explicare istam circumstantiam dignitatis, nisi fornicatio illa esset publica, vt scandalum pareret; tunc enim peccatum haberet specialem malitiam ex statu. Sanchez & alij 4. p. 1. tr. 7. ref. 6.

23 Confessarius qui carnaliter cognouit pœnitentem non tenetur hanc circumstantiam explicare; quia notabiliter tantùm aggrauat, nec speciem mutat; Sacramentum quippe pœnitentiæ non inducit propriè cognitionem spiritalem. Pontius & alij 7. *ibid. ref. 12. & p. 2. tr. 17. ref. 11.* Contrarium tamen est dicendum, si peccauit cum pœnitente, vel in ipsâ confessione, vel proximè ad illam; propter iniuriam contra Sacramentum. Hurtad. & alij 2. p. 4. tr. 5. ref. 34.

24 Gestatio reliquiarum vel Agni Dei in actu venereo, non est circumstantia explicanda: sicut nec illa dare amariæ ex gratitudine, & beneuolentiâ, non autem tamquam pretium actus, tunc enim esset sacrilegium. Filluc. *part. 1.*

tract.

tract. 7. res. 18. & p. 3. tract. 4. res. 67.

25 Qui furatur propter fornicationem, non tenetur dicere se commisisse furtum ut fornicaretur, sed sufficit si dicat, *furatus sum*; & postea subiungat, *habui intentionem mœchandi*: quia malitia illius finis non est diuersa ab ea, quæ reperitur in intentione mœchandi, Nauarr. & alij 2. *ibid. res. 23.*

26 Qui confessus est peccatum, oblitus alicuius circumstantiæ, satisfacit si postea solam circumstantiam confiteatur, si commodè potest separatim explicari: v.g. qui furatus est calicem Ecclesiæ, & ex obliuione dixit tantum se furtum commisisse; in proxima confessione satisfaciet, si solum sacrilegium accuset. Suarez & alij 3. *ibid. res. 45.*

*Comitia, seu Parlamentum
Regni Sicilia, & Neapolis.*

1 **D**Onatiua quæ à Sereniss. Rege Sicilia exiuntur tertio quoque anno, ad subueniendum necessitati regni, sunt veræ impositiones necessariae, & iustæ. Suarez & alij 4. *p. 1. tr. 3. res. 1.*

2 In comitiis credendum est Regi affirmanti se esse in necessitate, nisi moraliter